

MARIBORSKI DELAVEC

Političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 6'50 mesečno.
četrtletno K 19'50.

Ce pride naročnik sam v upravništvo po list: Me-
sečno K 6'—, — Inzerati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik opoldne.

Posamezna številka stane 40 vin.

Uredništvo in uprava:

Mariborska tiskarna (Edm. Schmidova
ulica št. 4.)

Telefon uredništva št. 276, uprave št. 24.

Brez Amerike.

Odhod ameriške mirovne delegacije ter težkoče, ki so nastale v ameriškem senatu radi ratifikacije versailleske mirovne pogodbe, ogroža spremeniti vso dosedanje antantno politiko ter jo zasukati v čisto novo smer. Če bi se Amerika definitivno umaknila s pozornišča evropskih sporov, bi tako propadla angleško - francosko - ameriška obrambna zveza, ki je bila ustanovljena, da brani Francijo pred novimi napadi, ki bi jih kedaj poskušala izvesti Nemčija.

Francija brez te zveze in njene garancije ne more živeti, kajti njena revanša nad Nemčijo, za katero so živeli in mrli vsi Francozi zadnjih štirideset let, ji ni prinesla miru in zadovoljstva, ampak samo nemirno vest, ki jo straši noč in dan s staro rečenico: Krivica se maščuje! V tem svojem strahu gre tako daleč, da postaja že skoro smešna. Doslej jo je nekoliko tolažila omenjena obrambna zveza, sedaj pa, ko se je začela vsled ameriške

trdovratnosti majati v temelju, sedaj ne ve kaj bi.

Nekak nadomestek Amerike bi bila Italija, to je vedela Francija že poprej in ravno temu je pripisovati vzrok, da je v vprašanju spora med našo državo ter med Italijo zavzemala vedno jako sumljivo in dvomno stališče. Nobene ne bi rada izgubila ne Jugoslavije ne Italije. Francoski narod, ki nima toliko strahu in ne misli toliko na bodočnost, ampak se da voditi bolj od starih tradicij, simpatij, je delal tej Clemenceaujevi politiki mnogokrat bridke preglavice. Nesoglasja med francoskim in italijanskim narodom so tako vkoreninjena v srcih mase, da je bil spočetka francoski narod odločno na naši strani in proti italijanskim nasilstvom na našem narodnem telesu.

V tem najdemo tudi komentar vsem onim spopadom med francoskimi in italijanskimi vojaki na Reki, v Genovi itd. ter vsem onim mnogoštevilnim izjavam, ki so nam jih dali različni Francozi, ki so posejili po revoluciji našo osvobodeno domovino. Toda, kakor so znali Italijani potom časopisja spremeniti

javno mnenje Italije glede Reke, Dalmacije in nas Jugoslovanov sploh, ki je bilo prvotno čisto drugačno, nego je dandanes, tako je znal tudi Clemenceau, ta stari tiger, spremeniti javno mnenje Francije. Danes tudi francoski narod o nas ne misli več tako iskreno, kakor je mislil tik za revolucijo. Prvotni vzrok vsemu temu pa nam je iskati ravno v Italiji.

Italijanski diplomati, to moramo priznati, se niso nikoli oddaljili od svojega programa — škodovati kjer koli mogoče nam Jugoslovenom. Spor med antanto in Ameriko je po večini delo Italije. Italija je vedela že od začetka, da ji je Amerika na poti, da poleg nje izgubi oni pomen, katerega bi si želela priboriti v zvezi aliiranih in asociiranih držav.

Ko so sklopile Francija, Anglija in Amerika ono obrambno trozvezo, je bila Italija globoko užaljena in ogorčena. Toda obupala ni, ampak se je še z večjo energijo vrgla na svoje podpihovalno in hujskaško delo, iskala zveze povsod, kjer koli so jo hoteli poslušati ter tako pripravljala teren svojim

Radivoj Rehar.

DOMA.

(Konec).

Govoril sem s takim zanosom, da so mi stopile skoro solze v oči.

— Da, da, je odvrnil porogljivo, vsakdo pride rad domov, samo če ga ima.

— Vi mislite, da je dom ona hiša, kjer se človek rodi, kjer prebivajo njegovi roditelji, bratje, sestre, sorodniki, o, vem, vem. Toda motite se. Jaz nimam hiše, nimam roditev, nimam bratov ne sester in vendar je tukaj moj dom, ki sem ga prišel obiskat; saj je to tisti kraj, na katerega me vežejo vsi oni lepi spomini, vsa moja mladost; saj so tu grobovi mojih mladih let in — mojih najdražjih, edinih, ki so me ljubili.

— In vendar nimate hiše, kamor bi šel; na cesti pa vendar ne morete prebivati; in kedo se vas tu še spominja, kedo vas še pozna? Nihče! Glejte, še jaz vas nisem spoznal.

— Če nimam hiše, je dobra gostilna, ona sprejme vsakogar, tudi najbolj nepoznanega tujca, ki nima čisto nič tu, če ni ljudi, ki bi me poznali in ki bi jih jaz poznal, so spomini. Oj, ko bi vi vedeli, ljudje božji, koliko jih blodi tu po tej vasi, teh mojih lepih, mladostnih spominov, ki so mi

vsí prijatelji, vsi znanci, ki me poznajo, kakor poznam jaz njih. Pa tudi drage imam, o, tam na pokopališču spita moj oče in moja mati in z njima vse, kar sem kedaj ljubil in kar je ljubilo mene; nad njunima groboma pa sniva moja zorna mladost, edina moja prijateljica, edina nesebična ljubica. In vi še trdite, da ni tu moj dom, da nimam tu nič!?

Pograbila me je jeza; vdaril bi ga bil naravnost v tisti od posmehovanja spačeni obraz, toda pograbil sem le kovček in klobuk ter vstal.

— O, več imam tu, kot imate vi, stokrat več. Ali veste vi, kaj je to mladost, ali veste, kaj so to spomini?

Nič ne veste, nič, čisto nič, ker ste preneumni!...

In zbežal sem ven na cesto ter poiskal prvo gostilno. Pa tudi tam me niso sprejeli z veseljem.

— Za eno noč vas že vzamemo, so rekli, za več pa ne.

Toda kaj bi pripovedoval vse tako natančno. Drugo jutro sem šel na pokopališče; tam v kolu za obzidjem sta stala dva groba in na vsakem kamenit križ, obraščen z mahom in bršlinom. In tja, med tista dva groba, prav na sredo, sem se zgrudil, poljubil prst, ki krije ona dva, ki sta mi edina želela vse najboljše, edina, edina na vsem

svetu, v vsem tem semanjem dnevu, ki se zove življenje. Tam, med tistima dvema groboma, me ni razžalil nihče, nihče zasramoval. Tam sem našel svoj dom, tam sem ga občutil in zaznal, da je le on moj cilj in cilj nas vseh, kar nas je bednih in samotnih.

Na povratku v gostilno sem srečal Miro; poročena je z občinskim tajnikom. Debela je in topa; najine ljubezni se več ne spominja in ji tudi čisto nič ni žal, da se je tako končala. Ima dva otroka, dečka in deklico in z možem je čisto zadovoljna.

Ko sem se vrnil v gostilno, sem spoznal, da je opravljeno vse, kar sem imel opraviti, plačal ter šel. Na postaji sem se še enkrat ozrl po vasi, po domu in pri srcu mi je bilo kakor mravlji, ki ji je silna zver podrla mravljišče in pomorila vse tovarišice, da je obsojena klatiti se po svetu sama s svojo boljo in s seboj.

Ni doma, ni dragih, ni bližnjih, samo človek, gol človek je, delo, trpljenje in nazadnje — smrt. In ko bo legel k poslednjemu počitku, ne bo nikogar, ki bi zasadil rože na njegov samotni grob, nikogar, ki bi potočil solzo za njim. To je usoda nas, nemaničev.

V temno noč je hropel vlak, drdranje koles se je mešalo z udarci deževnih kapelj, ki so bile ob strehe vagonov...

nečednim namenom. Naša jugoslovanska diplomacija te rafinirane laške politike ni razumela, radi tega ji tudi ni posvečala one pažnje in ji ni pripisovala onega pomena, ki bi ji ga bila morala. Zaupala je v pravičnost pariških sodnikov in na vsemogočne čudeže predsednika Wilsona. To je bila za našo državo velikanska neodpustna napaka. Wilson je pomenil za nas vse, začetek in konec, nanj smo stavili vse, kar smo imeli. To je bil direktno hazard.

Danes stojimo pred važnim trenutkom, ali nekaj dobimo ali vse izgubimo. Če propade Wilson, če se Amerika končno veljavno umakne z evropskega političnega torišča, potem je hazard za nje izgubljen. Francija bo v svojem silnem strahu pred Nemčijo iskala nadomestek za Ameriko. Kje? Edina država, ki pride v poštev je — Italija. Sedaj ne bo imela več Francija v rokah Italije, ampak Italija Francijo, karkoli bo ta od nje zahtevala, vse ji bo morala dati, vse privoliti, če bo hotela, da si jo ohrani.

Kaj bo Italija zahtevala za odškodnino, da brani Francijo, pač ni treba komaj ugibati. Jadransko vprašanje se bo rešilo v laškem smislu in mi bomo izročeni na milost in nemilost antanti, ki bo stala pod stalnim vplivom Italije. S tem pa Italija še ne bo končala svoje delo proti nam. Skušala si bo pridobiti še novih zaveznikov in to pri Avstrijcih, Madžarih, Rumunih in Bulgarjih.

Čakajo nas še težki časi, toda če bomo vztrajni in močni na znotraj, bomo premagali tudi te sovražne nakane in končna zmaga nad Italijo bo naša.

Politični pregled.

Reško vprašanje rešeno še pred božičem. Rimski dopisnik Reuterjevega dopisnega urada poroča, da je D'Annunzio mnenja, da se bo reško vprašanje rešilo še pred božičem. V Italiji je doseglo to vprašanje že svoj vrhunec. Nitti je izjavil tekom razprave o odgovoru na prestolno besedo sledeče: Nihče ne sme misliti, da je Italija indifrentna napram reškemu vprašanju, ki se mora rešiti po volji naroda.

Italijani se boje bodočnosti. „Corriere della Sera“ piše, naj Italijani nikar ne mislijo, da bi bil razpad Jugoslavije v korist Italije. Kdor gre za tem, da razpadejo na novo ustanovljene države, dela proti italijanski zmagi in za obnovo Avstro-Ogrske, kar bi pomenilo za Italijo izgubo Trsta, Brennerja, Dalmacije in Reke. Italija mora realizirati svoj teritorialni program, katerega glavna točka je pridruženje Reke in Zadra Italiji, ne sme se pa umešavati v notranje zadeve svojih sosedov. Italijani se torej boje obnovljene Avstro-Ogrske, ne pomislijo pa, da je vsaka obnova bivše Avstrije izključena, dokler so Jugoslovani gospodarji svoje lastne zemlje. Boje se bodočnosti, ker vedo, da so storili krivico jugoslovanskemu sosedu, s katerim

morajo živeti v miru, ako hočejo, da zgodovina ne bo pisala zopet o italijanski „zmagi“. Toda Italijani so vkljub svoji politični prebrisanosti in zahrbtnemu značaju podobni krčmarju, ki dela račun brez ozira na tistega, ki ga mora plačati.

Nittileve izjave o vladni politiki. Ministrski predsednik Nitti je pred glasovanjem v zbornici izjavil, da italijanska vlada nikakor ne namerava začasno sklepiti mednarodnih dogovorov, ki bi vezali Italijo v bodočnosti. Vlada tudi ne bo uvedla novih carinskih tarifov potom naredbe, ampak šele po odobrenju zbornice. Nadalje je opozoril na gospodarsko važnost severne Amerike za Italijo, pri čemur je treba velike previdnosti. Ker smatra vlada zbornico za stalno konstituanto, se ne bo protivila reformnim predlogom, ki ne segajo izven okvirja italijanske državne uprave. Skupina socialistov in ljudske stranke ne bo delala težav parlamentarnemu življenju, ampak je bo celo okrepila. Glede odnošajev z Rusijo je izjavil, da bi se mogla zopet vzpostaviti gospodarska zveza v soglasju z zavezniki, toda on ne veruje, da bi ta zveza imela praktične uspehe.

Reški „Consiglio nazionale“ se je z 48 proti 8 glasovom izjavil za sporazum z italijansko vlado. Vsled tega bo d'Annunzio najbrž prisiljen zapustiti Reko. Ljudstvo je odločitev „Consigli-ja“ sprejelo z velikanskim navdušenjem, po vseh cerkvah so zvonili zvonovi.

Romunska anektira. Romunska vlada izdeluje zakon o aneksiji Sedmograške, Bukovine in Besarabije.

Antanta je odklonila mirovna pogajanja s sovjetsko Rusijo. Iz Kopenhagena poročajo, da je antanta odbila boljševiško ponudbo, da bi se začela mirovna pogajanja med sovjetsko Rusijo ter antantnimi državami. Obenem pa je sklenila tudi, da ne bo več podpirala reakcionarnih generalov, Kolčaka, Denjikina in Judeniča.

Amerika ne dá več kredita. „Dayli Mail“ javlja iz Washingtona, da je ameriški kongres sklenil, da se ne sme več odobriti novih kreditov in posojil za inozemstvo.

Dnevne vesti.

Komisije proti navijalcem cen v kavarnah in gostilnah. V Mariboru bogatimo dan za dnem za kakšno — novo komisijo. Kaj vse te različne komisije pravzaprav delajo, kdo naj to ve? Samo to vsi dobro vemo, ker to tudi vsaki dan bolj občutimo v žepu in — želodcu, da čim več komisij, tem dražje je življenje. In pa, da se za vse te komisije prav nič ne brigajo ravno tisti, za katere so namenjene. Bog sam ve kako to, da si vse te komisije v Mariboru ne morejo pridobiti tistega respektja, kakor ga uživajo v Ljubljani. Ali mi hočemo govoriti o novi komisiji, ki se je v Ljubljani dobro obnesla, in ki jo hočejo preiskusiti zdaj tudi v Mariboru; namreč komisija proti brezvestnim navijalcem cen po kavarnah in gostilnah. In taka komisija bi bila ravno v Mariboru že zdavno potrebna; zlasti kar se tiče kavarn. Ta gospoda počenja z gosti, kar se jim izljubi. Znamo novo tako podjetje, katerega lastnik doslej še ni nič storil drugega, kakor da zmanjšuje dobroto blaga, zlasti kave na navadno čorbo; toda zvišuje cene kakor in kadar se mu izljubi. A najbolj brezvestno pa se nam zdi, da so kavarnarji najbolj zahtevanim pijčam, čaju in kavi povišali naravnost nesramno ceno takoj, ko so zazvedeli, da misli vlada vendarle ugoditi uradniškim zahtevam. Tedaj je čaj naenkrat poskočil od 2 K na 3 K, črna in bela kava od K 1 — ozir. 1'20, na 1'50, seveda o »bell-

kavi že zdavno ne more biti govora več, po-barvana voda, skoro brez sladkorja. Ob enem so poskočile tudi cene peciva in sicer tako nesramno, da te 3 koščki, ki jih v enem grižljaju spraviš po goltancu, stanejo več, ko v poštenu gostilni pošteno kosilo. Ob priliki občnega zbora v uradniški mensi, si je raz-jarjeno uradništvo dalo duška napram tej brezvestnosti, sklenila se je primerna resolucija, ki jo posebna deputacija izroči vlad-nemu komisarju. In pri vsem tem zvečer v teh kavarnah niti ne dobiš domačih listov. — O draženju v naših g. stilnah izpregovorimo prihodnjič. Torej nova komisija na dan in na radikalno delo!

Sedmi češki vsesokolski zlet se vrši na Vidov dan 1920. v Pragi. Jugoslovanski Sokoli bodo na zletu izvajali posebno točko, proste vaje, ki bodo simbolično predstavljale veliko borbo našega naroda za osvobodjenje in ujedinjenje.

Izvoz markiranih bankovcev prepo-vedan. Ministrski svet je sklenil, da je izvoz na novo markiranih jugoslovanskih bankovcev prepovedan. Kdor i se p egrešil proti temu, onemu se bodo bankovci konfiscirali na korist države. Istočasno pa bo obsojen kot tihotapec.

Mariborski „Sokol“ je ponovil v nedeljo 14. decembra ob 10. uri del telovadnega programa z Miklavžega večera (7. t. m.). Veliko dvorano Narodnega doma so napolnili tokrat edinole malčki in sokolski naraščaj raznih od-delkov, staršem in članom pa je bil deloma dovoljen vstop na galerijo. Starosta dr. V. Sernec je izpregovoril o pomenu telovadbe, nato so nastopili trije oddelki deklic in sicer 1. najmanjše učenke (52) z rajalnim nastopom na narodno pesem „Barčica po morju plava“, 2. skupina 12 letnih, ki je pela „Otok bleški“ in izvajala istočasno proste vaje z belimi rutami, 3. skupina 14 letnih gojenk s plesalnim nastopom na motiv „Škrjanček poje, žvrgoli“, z rdečimi rutami. Šv. Miklavž je nagovoril malčke z govorom, ki je napravil globok vtis.

Mariborska eskomptna banka. Mariborska eskomptna banka, ki je v zadnjem času razvila v Sloveniji zelo živahno delovanje, je sklenila v svoji zadnji seji, da ustreže želji mnogoterih svojih koroških klientov ter ustanovi v Velikovcu svojo podružnico. Podružnica začne poslovati s 15. januarjem prihodnjega leta. Banka ima tudi v Murski Soboti že dalje časa svojo podružnico, ki zelo dobro uspeva.

Deklice in gojenke Mariborskega „Sokola“ telovadijo: 1. v sredo in soboto od 2. do 3. uri (od 6. do 10. leta), 2. v ponedeljek in četrtek od 2. do 3. uri (10 in 11 letne), 3. v ponedeljek in četrtek od 3. do 4. uri (12 in 13 letne), 4. v ponedeljek in četrtek od 4. do 5. uri (14 in 15 letne). Vsi dekliški od-delki telovadijo v telovadnici meščanske šole v Reiserjevi ulici pod vodstvom s. Škrjančeve in dr. Pivka.

Silvestrov večer v Ruški koči priredijo mariborski planinci. Priglasitve sprejema ter po-jasnila daje iz prijaznosti g. Franjo Majer, trgovec v Mariboru, Glavni trg, do 25. decembra 1919. Na kasneje priglasitve se ne bode oziralo.

Orkester „Glasbene Matice“. Danes, točno ob 19. uri zvečer se vrši nepreklicno redna vaja orkestra v prostorih „Glasbene Matice“ v Götzovi dvorani. Vsi že prijavljeni člani so naprošeni, da se te vaje gotovo in točno udeležijo. Ravnatelj: Topić.

Na novinarskem kongresu v Zagrebu se je sklenilo, da se odslej dalje ne bo več pisalo „Jugoslovani“ in „Jugoslaveni“, ampak — Jugoslovenci. Kratek pogled po našem časopis-ju, tako slovenskem, hrvaškem in srbskem, pa nas prepriča, da se tega sklepa skoro noben list ne drži. Čas bi vendar že bil, da bi se naš narod za vsa tri plemena enako nazivaljal. — Istotako rabi, posebno časopisje S. L. S. do-sledno vedno besedo vojska, mesto vojna; saj to vendar ni vseeno. Vojska, pomeni: „Armee“, vojna pa: „Krieg.“

„Slov. mestno gledališče.“ V nedeljo popoldne se vprizori „Snegulčica“, katero pred-stavo bodo naši otročki gotovo posetili pol-noštevilno, da se divijo velikodušnim palčkom

ki rešijo nedolžno „Snegulčico“ zlobnih rok krute in bahate kraljice. Zvečer pa je repriza „Veselega dne“ ali Matizhek se sheni, katera igra je radi svoje literarne važnosti postala lepa atrakcija našega občinstva. Prefrigani Matizhek in njegova priljubljena Neshika zvalita k sebi gotove svoje amaterje zopet v velikem številu. Na Sv. Stefana dan t. j. drugi Božični praznik bo pa gosp. Hinko Nučič slavil obletnico svojega dvajsetletnega delovanja na polju prosvete in zabave. — Vprizori se svetovno znana drama „Taifun.“

Eksplodizija dinamične zaloge v Beogradu. V ponedeljek je eksplodirala v Beogradu v bližini Narodne Banke v neki hiši zaloga dinamita. Pok je bil tako silen, da so vse šipe v bližini popokale. Hiša je skoro docela razrušena, nekaj oseb je mrtvih več pa deloma težje, deloma lažje ranjenih.

60 kg tobaka zaplenjenih. Včeraj je mariborska policija zalotila dva verižnika s tobakom in sicer kapelnika Hinterkirchnerja in medicinarja Stosirja, oba iz Zagreba. Nakupila sta v gostilni „pri gradu“ 60 kg tobaka, ki je bil skrit v kleti. Policija je aretirala oba, tobak pa je zaplenila finančna uprava, ki je kaznovala oba verižnika z globo po K 4000. Hinterkirchner je skušal med aretacijo podkupiti stražo in se bo moral zagovarjati tudi radi tega.

Povrnitev vojne škode na Koroškem. Naša vlada bo v kratkem izplačala vojno odškodnino vsem onim Korošcem, ki so pri zadnjih bojih trpeli škodo. Izplačala bo za sedaj eno tretjino, drugi dve tretjini pa po plebiscitu.

Nesreča v Račjem. Včeraj popoldne se je zgodila pri Račjem nesreča z vojaškim avtomobilom. En šofer je ubit, potniki pa so bili lahko poškodovani. Več prihodnjic.

Mariborska porota.

Maribor, 16. decembra.

Velika „revolucija“ v Mali Nedelji.

(Dalje.)

K sreči se ljudstvo samo po štajercijanstvu preveč okuženo, te zavedalo. Po prvih napadih pri Sv. Tomažu in Mali Nedelji so bili celo napadalci sami uverjeni, da so se med tem dogovorile sosednje orožniške postaje na medsebojno pomoč in vspešno organizacijo narodnih straž. Ravno Slovenija je tiste dni pokazala, da živi v nji zdrav narod in da pretežna večina obsoja boljševo gibanje posameznih rogoviležev. Tako so mislili tudi naši uporniki okoli Male Nedelje. Predno svoje delo popolnega vničenja trgovcev in plenitve bogatašev nadaljevali, so se previdno prepričali, če se ni orožništvo preko noči organiziralo na protinapad. Zlezli so v zvonik, kjer so kot bivši vojaki slutili, da bi bile par orožnikov mogoče vstrahovati celo druhal spodaj na trgu. Toda preiskali so ves zvonik in cerkev — zastoj. Šli so v svoji previdnosti še dalje. Zasedli so orožniško postajo samo in sicer na jako prefrigan način. Prišli so tja z izgovorom, da branijo edino preostalega orožnika Aleša — pred napadom »zelenih ka-dravcev«. Tako so se zasigurali pred morebitnim napadom, ko bode oni sredi svojega vničujočega dela. Sploh ves aranžma tega drugega dne kaže, da ga je vodila spretna vojaška roka, in to sta bila brata Vrbnjak, eden kot »Raubershauptman« drugi kot podrejeni mu »komandant«; organizator prvega dne Senjur je ta dan igral le bolj postransko vlogo civilista. Sploh je bil ves nastop te druhal ta dan res zelo podoben »armadi zelenega kadra«, čeprav so bili to sami domačini. In zopet je proti poldnevu zadonela puntarsku pesem: Le vkup, le vkup! Živela Jugoslavija? do 16. novembra popolna Freiheit! Ta zaslepljeni narod je tej pesmi verjel, zlasti zadnjemu vzkliku, da je do 16. novembra pred vsako postavo prost, svoboden, da sme nekaznovano počinjati kar se mu izljubi. Ker se je šlo tu za trgovca Senčurja, o katerem so vedeli, da ima bogate zaloge, je druhal napadalcev vedno bolj naraščala. Tako kot je ta armada korakala vriskaje in polpjana proti Mali Nedelji, so morali korakati pred stoletji dr. Lahovi dolenski uporniki.

Ob 1. pop. je bila črna vojska zbrana na lici mesta. Senčurjeva trgovina in hiša je bila zaprta. Jurišali so na vrata, na čelu jim seveda »Raubershauptman« in njegov »komandant«. Na valju so vrata morala kmalo odjenjati. Druhal je vdrla v trgovino — in čemu se muditi pri podrobnostih — v kratkem času ni bilo spoznati, da je tu stala še kar preje »cvetoča« trgovina. Drugi oddelek je jurišal na privatno stanovanje, takozvani »Štok«. Vdrli so skozi zaprte vetrnice, potrgali okna, vrata in razdejanje, divje razdejanje se je pričelo. Sluteč, da so Senčurjevi mnogo blaga poskrili v privatnem stanovanju, so preiskali in vrgli vse, tudi posteljino, pričemur so vničili tudi sobo učiteljice Pavlič in orodje v hiši se nahajajočega čevljarja Škrjanca. Eni so stali pri oknu in metali kar so jim drugi donášali iz sob, ven na ulico, polno plenaželjnega ali sicer radovednega ljudstva. Tekom ene ure je bilo delo dovršeno. Nihče ni motil upornikov-plenilcev, ena sama ženica Roza Jutrša je osramotila korajžo vseh moških Malo-Nedeljčanov, ustrelila je s samokresom, ali tudi ta strah je prišel prepozno.

(Konec prih.)

Najnovejša poročila.

Prazno madžarsko upanje.

LDU D u n a j, 20. decembra. Dopisnik „Reichspost“-e je vprašal madžarskega ministra za zunanje stvari, grofa Somsicha, ali pričakuje Madžarska, da se bodo meje še kaj izpremenile v njeno korist. Somsich je odgovoril, da je smatrati določitev demarkacijske črte kot začasno odredbo. Med drugim je dejal. Čuli smo pogostokrat od ententnih državnikov izjaviti, da se imajo te meje smatrati samo kot začasne vojaške in ne kot politične. Upamo da bo prišlo to stališče tudi ob priliki mirovnih pogajanj do veljave.

Reka bo vmesna država.

LDU H a a g, 19. decembra. »Daily Mail« poroča, da sta Lloyd George in Clemenceau sporočila v skupni noti italijanskemu ministru za zunanje stvari, da bo vsled nepopustljivega Wilsonovega stališča reško vprašanje rešeno na podlagi prejšnjega ameriškega predloga s tem, da se ustvari neodvisna vmesna država.

D' Annunzio bo demobiliziral.

LDU S p l i t, 20. decembra. Kakor doznava »Obavjesni ured« iz dobrega vira, bo d' Annunzio te dni prisiljen zapustiti Reko. Ker se zaradi sovražnega razpoloženja prebivalstva ne more povrniti takoj v Italijo, se bo s svojimi četami umaknil najprej v Zadar, odtod pa polagoma razpuščal svoje čete.

Seja vrhovnega zavezniškega sveta.

LDU L y o n, 20. decembra. (Brezžično). Vrhovni zavezniški svet, ki se je sestel k seji v četrtek zjutraj v poslopju ministristva za zunanje stvari, in kateremu je v odsotnosti Clemenceauja predsedoval Jules Cambon, je določil mejo med Galicijo in Bukovino ter obvestil o tem vlade interesiranih držav. Nato sta Loucheur in Legues poročala vrhovnemu svetu o stanju razgovorov med delegati zaveznikov in zastopniki Nemčije glede odškodnine za uničenje nemškega brodoma pri Scapaflohu.

Izdaja: Tiskovna zadruga.

Odgovorni urednik: Fr. Voglar.

Tiska Mariborska tiskarna v Mariboru.

Mala oznanila.

Punčke (značajne punike) naredujejo se lepo, trdno, nerazlomljivo, približno 45 cm visoko kriti, današnju tkaninske odpadke (stare usnjate rokavice). Vzorci lahko se pregledajo od 9.—11. ure. Kje pove uprava.

Nemško-avstrijski denar se zamenja. Pobrežje, Pokopališka ulica št. 9.

Nogometna žoga, lepo ohranjena, se prod. Poizve se Mlinska ulica 39, Rakuš, Maribor.

I. Mariborski bioskop

Tegethoflova cesta.

Največje in najiminitnejše kino-podjetje v Jugoslaviji.

V soboto 20. do 23. decembra 1919:

Prvi veliki nordisk ameriški šlager te sezone!

Gozdni čar

Veličastna drama v 5 velikih dejanjih

V ponedeljek 22. decembra 1919:

Vojaški koncert

➡ Vsako sredo in soboto novi spored! ➡

Predstave se vrše vsaki dan ob 18. (6.) in 20. (8.) uri v nedeljo ob pol 15. (pol 3.), 4. (16.), 18. (6.) in 20. (8.) uri zvečer.

Pozor!

Pristno dalmatinsko črno medicinalno vino (ne zamenjati z ogrskim ali tirolskim rudečim v medicinalnem oziru brezpomembnim vinom) se dobi le pri podpisanim. Zdravniki ga priporočajo bolnikom in rekonvalescentom, posebno slabokrvnim in na griži bolnim.

F. i. K. Prohaska, gostilna, Schmidplatz 3

Sir

trapistovski, polnomasten, lepi hlebi od 1—3 kg,

imperial sir

in neprehud

liptavski sir

vsaka količina

sardelna pasta v tubah

lepe velike

visške sardele

(v solni omaki)

italijanski paradižnični sok

Mix Pickles

(vložena melanjna zelenjava). 2—2

Najnižje cene! Solidna postrežba!

Vinko Hmelak, Maribor
Stolni trg št. 6.



V domačo zemljo smo prevozili truplo dne 22. oktobra 1918 v Gradcu umrle preljubljene hčerkice

Marije Knop

Blagoslov se vrši v nedeljo dne 21. decembra 1919 ob 15. (3.) uri popoldan na Pobrežkem pokopališču.

Žalujoči stariši:

Ivan in Tilika Knop.

Trgovci! Božični prazniki se bližajo, opozarjamo cenjen. trgovce, božične inserate

že sedaj inserirati, ker iste radi prejšnje naročitve lahko boljše izdelamo tako, da so, kar se tiče okusa in izpeljave, mnogo uspešnejši kot propaganda.

Novi tečaji za

slovensko stenografijo
nemško stenografijo
strojepis
slovensko korespondenco
nemški pravopis in korespondenco
računstvo
navadno, dvostavno in ameriško
knjigovodstvo
slovenski jezik za začetnike
nemški jezik za začetnike
hrvatski jezik in
lepomis

začnejo dne 5. januarja 1920.

Zasebno učilišče Legat

Maribor, Vetrinjska ul. 17-I.

Novi tečaji trajajo 5 mesece. — Prospekt
brezplačno. 2-1

Pletenje, pod-
pletenje in popravila nogavic
prevzame

Strojna pletarna Valburge Oman
Maribor, Šolska ulica 4.

Oznaniša „UNION-PROPAGANDE“, Maribor.
Gospodska ulica št. 25.

Barva vsakovrstno blago
Kemično čisti obleke
Pere in svetlolika
ovratnike, zapestnice in srajce.

== **JOS. REICH** ==
Maribor, Gospodska ulica 38

Poštna naročila se izvršujejo točno.

A. Vertnik

trgovina z mešanim blagom in premogom

Sodnijska ulica 17

— priporoča se občinstvu. —

Rezan in okrogel les

tramove — drva — oglje — kupuje vsako
množino

„DRAVA“, lesna trgovska in industrijska družba z o. z.
MARIBOR.

Pozor!

Gostilničarji, kavararji, vinogradniki!

Pozor!

Trgovina z vinom Oset & Cajnko

Slovenjgradec

Naznanjava, da imama veliko zalogo najboljšega sortiranega vina, ka-
kor: Muškatelj, Rizling, Šipon, Burgundec, Portugiser, Šilhar, prstnega Lju-
tomeržana, Pekrčana, Haložana, Bizeljčana ter črna dalmatinska in banatska
stara in nova vina.

KUPUJEVA: Iz vseh vinorodnih krajev vsa najboljša vina po naj-
boljših cenah. Se priporoča 5-3

Andrej Oset in Franjo Cajnko.

Mariborska tiskarna, delniška družba v Mariboru.

Vabilo na subskripcijo delnic.

Deželna vlada za Slovenijo v Ljubljani, oddelek
za trgovino in obrt, je z odlokom z dne 22. oktobra
1919, števil. 6998, dala začasno dovoljenje za ustano-
vitev delniške družbe „**Mariborska tiskarna**“
s sedežem v Mariboru.

Namen te družbe je izvrševati tiskarsko-lito-
grafično, knjigotrško in knjigovezniško obrt v ob-
močju deželne vlade za Slovenijo. Družba namerava
zalagati knjige, muzikalije, umetnine in časopise vseh
vrst. V to svrhu je priprav. odbor že kupil Kralikovo in
Rabičevo tiskarno v Mariboru. Temeljna delniška glav-
nica znaša 2.000.000 K in je razdeljena na 10.000
delnic po 200 K. Delnice se bodo glasile na ime in

bo radi kontinuitete delniški družbi pridržana pra-
vica, da vsak prehod njenih delnic iz ene roke v
drugo odobri ali pa delnice sama prevzame.

Delnice se emitirajo po kurzu 210 K komad,
da bodo tako ustanovni stroški kriti. Na subskribi-
rane delnice odpadajoči kapital bo na poziv priprav-
ljalnega odbora plačati v gotovini pri Mariborski
eskomptni banki. Dodelitev delnic si pridrži priprav-
ljalni odbor.

Subskripcijske pole so na razpolago pri Mari-
borski eskomptni banki. Subskripcija se zaključuje 15.
januarja 1920 ob 12. uri popoldne.

Pripravljalni odbor.